ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1964

Vyhlásené: 08.07.1964 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

157

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 10. júna 1964
o Viedenskom dohovore o diplomatických stykoch

Dňa 18. apríla 1961 bol vo Viedni dojednaný a v mene Československej socialistickej republiky podpísaný Viedenský dohovor o diplomatických stykoch.

S dohovorom o diplomatických stykoch vyslovila vláda súhlas 7. marca 1962 a Národné zhromaždenie 6. marca 1963. Prezident republiky Dohovor ratifikoval 27. marca 1963.

Československá ratifikačná listina k Dohovoru o diplomatických stykoch bola uložená u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov - depozitára Dohovoru - 24. mája 1963.

Dohovor vstúpil v platnosť na základe svojho článku 51 odseku 1 dňa 25. apríla 1964 a týmto dňom vstúpil v platnosť i pre Československú socialistickú republiku.

Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

David v. r.

VIEDENSKÝ DOHOVOR O DIPLOMATICKÝCH STYKOCH

Štáty, ktoré sú stranami tohto Dohovoru,

pripomínajúc, že ľud všetkých krajín od dávnych čias uznával postavenie diplomatických zástupcov,

majúc na zreteli ciele a zásady Charty Spojených národov týkajúce sa zvrchovanej rovnosti štátov, udržania medzinárodného mieru a bezpečnosti a podpory priateľských vzťahov medzi národmi,

veriac, že medzinárodný dohovor o diplomatických stykoch, výsadách a imunitách prispeje k rozvoju priateľských vzťahov medzi národmi bez ohľadu na rozdielnosti v ich ústavnom a spoločenskom zriadení,

uvedomujúc si, že účelom takýchto výsad a imunít nie je prospech jednotlivca, ale zabezpečenie účinného výkonu funkcií diplomatických misií predstavujúcich štáty,

potvrdzujúc, že pravidlá medzinárodného obyčajového práva budú i naďalej platiť v otázkach, ktoré nie sú výslovne upravené ustanoveniami tohto Dohovoru,

dohodli sa na tomto:

Článok 1

Pre účely tohto Dohovoru nasledujúce výrazy budú mať tento význam:

a) „šéf misie“ je osoba poverená vysielajúcim štátom, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkciou;

b) „členmi misie“ sa rozumejú šéf misie a členovia personálu misie;

c) „členmi personálu misie“ sa rozumejú členovia diplomatického personálu, administratívneho a technického personálu, ako aj služobného personálu misie;

d) „diplomatický personál“ sa skladá z členov personálu misie, ktorí majú diplomatické hodnosti;

e) „diplomatický zástupca“ je šéf misie alebo člen diplomatického personálu misie;

f) „členmi administratívneho a technického personálu“ sa rozumejú členovia personálu misie, ktorí sú zamestnaní v administratívnych alebo technických službách misie;

g) „členmi služobného personálu“ sa rozumejú členovia personálu misie, ktorí sú zamestnaní v domácich službách misie;

h) „súkromná služobná osoba“ je osoba, ktorá je zamestnaná v domácich službách člena misie a ktorá nie je zamestnancom vysielajúceho štátu;

i) „miestnosťami misie“ sa rozumejú budovy alebo časti budov a k nim priľahlé pozemky bez ohľadu na vlastníctvo, ak sa používajú pre účely misie, vrátane rezidencie šéfa misie.

Článok 2

Nadviazanie diplomatických stykov medzi štátmi a zriadenie stálych diplomatických misií sa uskutočňuje vzájomnou dohodou.

Článok 3

1. Funkciou diplomatickej misie je okrem iného:
   a) zastupovať vysielajúci štát v štáte prijímajúcom;
   b) chrániť záujmy vysielajúceho štátu a jeho príslušníkov v štáte prijímajúcom v rozsahu dovolenom medzinárodným právom;
   c) viesť rokovania s vládou prijímajúceho štátu;

d) zisťovať všetkými zákonnými prostriedkami podmienky a vývoj v prijímajúcom štáte a podávať o nich správy vláde vysielajúceho štátu;

e) podporovať priateľské vzťahy medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom a rozvíjať ich hospodárske, kultúrne a vedecké styky.

2. Nič v tomto Dohovore sa nebude vykladať ako prekážka pre výkon konzulárnych funkcií zo strany diplomatickej misie.

Článok 4

1. Vysielajúci štát sa musí ubezpečiť, že prijímajúci štát udelil agrément osobe, ktorú zamýšľa poveriť ako šéfa misie v tomto štáte.
2. Prijímajúci štát nie je povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody, pre ktoré agrément odmietol udeliť.

Článok 5

1. Vysielajúci štát môže po tom, keď riadne upovedomil príslušné prijímajúce štáty, podľa okolností poveriť šéfa misie alebo vymenovať ktoréhokoľvek člena diplomatického personálu vo viacerých než jednom štáte, ak žiadny z prijímajúcich štátov nepodá výslovné námietky.
2. Ak vysielajúci štát poverí toho istého šéfa misie v jednom alebo viacerých ďalších štátoch, môže v každom štáte, kde šéf misie nemá svoje stále sídlo, zriadiť diplomatickú misiu riadenú chargé ďaffaires ad interim.
3. Šéf misie alebo ktorýkoľvek člen diplomatického personálu misie môže vystupovať ako zástupca vysielajúceho štátu v akejkoľvek medzinárodnej organizácii.

Článok 6

Dva alebo viaceré štáty môžu poveriť tú istú osobu ako šéfa misie v inom štáte, ak prijímajúci štát nepodá námietky.

Článok 7

S výhradou ustanovení článkov 5, 8, 9 a 11 môže vysielajúci štát voľne vymenovať členov personálu misie. V prípade vojenských, námorných alebo leteckých pridelencov môže si prijímajúci štát vyžiadať ich meno vopred na schválenie.

Článok 8

1. Členovia diplomatického personálu misie majú byť v zásade občanmi vysielajúceho štátu.
2. Členovia diplomatického personálu misie nesmú byť vymenovaní z radov občanov prijímajúceho štátu s výnimkou, keď na to tento štát dá súhlas, ktorý sa môže kedykoľvek odvolať.
3. Prijímajúci štát si môže vyhradiť to isté právo vo vzťahu k občanom tretieho štátu, ktorí súčasne nie sú občanmi vysielajúceho štátu.

Článok 9

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek a bez povinnosti uviesť dôvody pre svoje rozhodnutie oznámiť vysielajúcemu štátu, že šéf misie alebo ktorýkoľvek člen diplomatického personálu misie je persona non grata, alebo že ktorýkoľvek iný člen personálu misie je neprijateľný. V takom prípade vysielajúci štát podľa okolností buď túto osobu odvolá, alebo ukončí jej funkciu na misii. Osoba môže byť vyhlásená za non grata alebo za neprijateľnú, predtým než vstúpila na územie prijímajúceho štátu.
2. Ak vysielajúci štát odmietne alebo opomenie v rozumnom čase vyhovieť povinnosti podľa odseku 1 tohto článku, prijímajúci štát môže odmietnuť uznať dotyčnú osobu za člena misie.

Článok 10

1. Ministerstvo zahraničných vecí prijímajúceho štátu alebo iné také ministerstvo, na ktorom sa možno dohodnúť, bude upovedomené o:

a) vymenovaní členov misie, ich príchode a konečnom odchode alebo o ukončení ich funkcie na misii;

b) príchode a konečnom odchode osoby patriacej k rodine člena misie a prípadne o skutočnosti, že osoba sa stala alebo prestala byť príslušníkom rodiny člena misie;

c) príchode a konečnom odchode súkromných služobných osôb, ktoré sú zamestnané u osôb uvedených v bode a) tohto odseku, a prípadne o skutočnosti, že opúšťajú zamestnanie u týchto osôb;

d) najímaní a prepúšťaní osôb, ktoré sú trvale usídlené v prijímajúcom štáte, ako členov misie alebo súkromných služobných osôb oprávnených na výsady a imunity.

2. Podľa možnosti sa bude dávať predchádzajúce oznámenie o príchode a konečnom odchode.

Článok 11

1. Ak niet osobitnej dohody o počte členov personálu misie, môže prijímajúci štát požadovať, aby počet personálu misie sa udržiaval v hraniciach, ktoré on považuje za rozumné a obvyklé, so zreteľom na okolnosti a podmienky v prijímajúcom štáte a na potreby príslušnej misie.
2. Prijímajúci štát môže taktiež v týchto medziach a bez diskriminácie odmietnuť prijatie úradníkov určitej kategórie.

Článok 12

Vysielajúci štát nemôže bez predchádzajúceho výslovného súhlasu prijímajúceho štátu zriadiť úradovne, ktoré sú súčasťou misie, v iných miestach než v tých, v ktorých je sídlo misie.

Článok 13

1. Má sa za to, že šéf misie prevzal svoje funkcie v prijímajúcom štáte buď len čo odovzdal svoje poverovacie listiny, alebo len čo notifikoval svoj príchod ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu alebo takému inému ministerstvu, na ktorom sa možno dohodnúť, bola odovzdaná overená kópia jeho poverovacích listín v zhode s praxou platnou v prijímajúcom štáte, čo sa bude jednotne dodržiavať.
2. Poradie pri odovzdávaní poverovacích listín alebo ich overenej kópie je určované dátumom a časom príchodu šéfa misie.

Článok 14

1. Šéfovia misií sú rozdelení do troch tried, a to:

   a) veľvyslanci alebo nuncovia poverení u hláv štátov a iní šéfovia misií rovnocennej hodnosti;

   b) vyslanci, ministri a internuncovia poverení u hláv štátov;

   c) chargés ďaffaires poverení u ministrov zahraničných vecí.

2. S výnimkou poradia a etikety nebude sa robiť žiadne rozlišovanie medzi šéfmi misie s ohľadom na ich zaradenie do tried.

Článok 15

Štáty sa dohodnú o triede, ku ktorej budú patriť šéfovia ich misií.

Článok 16

1. Šéfovia misií budú mať vo svojich triedach poradie podľa dátumu a času, kedy prevzali svoje funkcie v súlade s článkom 13.
2. Zmena v poverovacích listinách šéfa misie, ktorá neznamená zmenu triedy, nemá vplyv na jeho poradie.
3. Tento článok sa nedotýka akejkoľvek praxe vykonávanej prijímajúcim štátom, pokiaľ ide o poradie zástupcu Vatikánu.

Článok 17

Poradie členov diplomatického personálu misie oznámi šéf misie ministerstvu zahraničných vecí alebo takému inému ministerstvu, na ktorom sa možno dohodnúť.

Článok 18

V každom štáte sa bude zachovávať jednotný postup pri prijímaní šéfov misií v každej triede.

Článok 19

1. Ak je miesto šéfa misie uprázdnené alebo ak šéf misie nemôže vykonávať svoje funkcie, bude ako šéf misie dočasne vystupovať chargé ďaffaires ad interim. Meno chargé ďaffaires ad interim bude notifikovať buď šéf misie alebo v prípade, že tak nemôže urobiť, ministerstvo zahraničných vecí vysielajúceho štátu ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu alebo takému inému ministerstvu, na ktorom sa možno dohodnúť.
2. V prípadoch, v ktorých v prijímajúcom štáte nie je prítomný žiadny člen diplomatického personálu misie, môže vysielajúci štát so súhlasom prijímajúceho štátu určiť člena administratívneho a technického personálu, ktorý bude poverený vedením bežných administratívnych vecí misie.

Článok 20

Misia a jej šéf majú právo vyvesovať vlajku a štátny znak vysielajúceho štátu na miestnostiach misie, počítajúc do toho rezidenciu šéfa misie, a na jeho dopravných prostriedkoch.

Článok 21

1. Prijímajúci štát buď vysielajúcemu štátu uľahčí v súlade so svojimi zákonmi získať miestnosti potrebné pre misiu na svojom území, alebo mu pomôže obstarať umiestnenie misie iným spôsobom.
2. Takisto pomôže misiám obstarať v prípade potreby vhodné ubytovanie pre ich členov.

Článok 22

1. Miestnosti misie sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu nesmú do nich vstúpiť, okrem ak so zvolením šéfa misie.
2. Prijímajúci štát má osobitnú povinnosť urobiť všetky vhodné opatrenia na ochranu miestností misie pred akýmkoľvek vniknutím alebo poškodením a na zabránenie akémukoľvek rušeniu pokoja misie alebo ujme na jej dôstojnosti.
3. Miestnosti misie, ich zariadenie a iný majetok v nich i dopravné prostriedky misie nemôžu byť predmetom prehliadky, rekvizície, zhabania alebo exekúcie.

Článok 23

1. Vysielajúci štát a šéf misie sú oslobodení od všetkých celoštátnych, oblastných alebo miestnych daní a dávok, pokiaľ ide o miestnosti misie, ktorých sú vlastníkmi alebo nájomníkmi, okrem ak ide o poplatky predstavujúce odplatu za služby skutočne preukázané.
2. Vyňatie zo zdanenia uvedené v tomto článku sa nevzťahuje na také dane a dávky, ktoré majú podľa zákonov prijímajúceho štátu platiť osoby vstupujúce do zmluvného pomeru s vysielajúcim štátom alebo šéfom misie.

Článok 24

Archívy a písomnosti misie sú nedotknuteľné kedykoľvek a kdekoľvek sa nachádzajú.

Článok 25

Prijímajúci štát všemožne uľahčí výkon funkcií misie.

Článok 26

S výhradou zákonov a nariadení týkajúcich sa oblastí, do ktorých je prístup zakázaný alebo upravený z dôvodov štátnej bezpečnosti, prijímajúci štát zabezpečí všetkým členom misie slobodu pobytu a cestovania na svojom území.

Článok 27

1. Prijímajúci štát povolí a bude chrániť slobodné spojenie misie na všetky oficiálne účely. Pri spojení s vládou, ako aj s ostatnými misiami a konzulátmi vysielajúceho štátu, nech sú kdekoľvek, môže misia použiť všetky vhodné oznamovacie prostriedky, počítajúc do toho diplomatických kuriérov a kódované alebo šifrované zprávy. Zriadiť a používať rádiostanicu misia môže iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
2. Úradná korešpondencia misie je nedotknuteľná. Pod úradnou korešpondenciou sa rozumie všetka korešpondencia majúca vzťah k misii a jej funkciám.
3. Diplomatická pošta nesmie sa otvoriť ani zadržať.
4. Zásielky predstavujúce diplomatickú poštu musia sa opatriť zreteľným vonkajším označením, že ide o diplomatickú poštu a môžu obsahovať iba diplomatické písomnosti alebo predmety určené na úradné použitie.
5. Diplomatického kuriéra, ktorý bude vybavený úradným dokumentom označujúcim jeho postavenie a počet zásielok predstavujúcich diplomatickú poštu, bude prijímajúci štát chrániť pri výkone svojich funkcií. Požíva osobnú nedotknuteľnosť a nesmie byť žiadnym spôsobom zatknutý ani zadržaný.
6. Vysielajúci štát alebo misie môžu určovať diplomatických kuriérov ad hoc. V takýchto prípadoch sa taktiež použije ustanovenie odseku 5 tohto článku s tým, že imunity v ňom vymenované sa prestanú aplikovať, len čo takýto kuriér odovzdal zverenú mu diplomatickú poštu na miesto určenia.
7. Diplomatická pošta môže sa zveriť kapitánovi civilného lietadla pristávajúceho na dovolenom vstupnom letisku. Kapitán bude vybavený úradným dokumentom označujúcim počet zásielok predstavujúcich diplomatickú poštu, avšak nebude sa považovať za diplomatického kuriéra. Misia môže poslať jedného zo svojich členov, aby prevzal diplomatickú poštu priamo a voľne od kapitána lietadla.

Článok 28

Poplatky a dávky vyberané misiou v rámci výkonu jej úradných povinností sú vyňaté zo zdanenia.

Článok 29

Osoba diplomatického zástupcu je nedotknuteľná. Diplomatický zástupca nesmie byť žiadnym spôsobom zatknutý alebo zadržaný. Prijímajúci štát s ním bude konať s náležitou úctou a urobí všetky vhodné opatrenia, aby zabránili každému útoku proti jeho osobe, slobode alebo dôstojnosti.

Článok 30

1. Súkromné obydlie diplomatického zástupcu požíva rovnakú nedotknuteľnosť a rovnakú ochranu ako miestnosti misie.
2. Jeho písomnosti, korešpondencia a s výnimkou ustanovenia odseku 3 článku 31 i jeho majetok požívajú taktiež nedotknuteľnosť.

Článok 31

1. Diplomatický zástupca je vyňatý z trestnej jurisdikcie prijímajúceho štátu. Je taktiež vyňatý z jeho civilnej a správnej jurisdikcie, s výnimkou prípadov, v ktorých ide:
   a) o vecnú žalobu týkajúcu sa súkromnej nehnuteľnosti na území prijímajúceho štátu, okrem ak ju vlastní v zastúpení vysielajúceho štátu pre účely misie;

b) o žalobu týkajúcu sa dedičstva, v ktorom je diplomatický zástupca ako súkromná osoba a nie ako splnomocnenec vysielajúceho štátu vykonávateľom poslednej vôle, správcom dedičstva, dedičom alebo odkazovníkom;

c) o žalobu týkajúcu sa akéhokoľvek slobodného povolania alebo obchodnej činnosti, ktorú diplomatický zástupca vykonáva v prijímajúcom štáte popri svojich úradných funkciách.

2. Diplomatický zástupca nie je povinný vypovedať ako svedok.

3. Diplomatický zástupca nepodlieha exekučným opatreniam, s výnimkou prípadov uvedených pod písmenami a), b) a c) odseku 1 tohto článku, a ak exekúcia môže sa vykonať bez toho, že by sa porušila nedotknuteľnosť jeho osoby alebo jeho obydlia.

4. Vyňatie diplomatického zástupcu z jurisdikcie prijímajúceho štátu neznamená jeho vyňatie z jurisdikcie štátu vysielajúceho.

Článok 32

1. Vysielajúci štát sa môže zriecť vyňatia z jurisdikcie diplomatických zástupcov a osôb požívajúcich imunity podľa článku 37.

2. Zrieknutie sa musí vždy urobiť výslovne.

3. Ak začne konanie diplomatický zástupca alebo osoba požívajúca imunitu podľa článku 37, nemôže sa dovolávať vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o vzájomné pohľadávky priamo súvisiace s hlavnou žalobou.

4. O zrieknutí sa vyňatia z jurisdikcie v civilných alebo administratívnych veciach sa nepredpokladá, že zahrňuje zrieknutie sa imunity čo do exekučného výkonu rozsudku, pre ktoré treba osobitné zrieknutie sa.

Článok 33

1. S výhradou ustanovenia odseku 3 tohto článku je diplomatický zástupca vyňatý z ustanovení o sociálnom zabezpečení, ktoré môžu platiť v prijímajúcom štáte, pokiaľ ide o služby vykonávané pre vysielajúci štát.

2. Vyňatie ustanovené v odseku 1 tohto článku sa vzťahuje taktiež na súkromné služobné osoby zamestnané výlučne u diplomatického zástupcu za podmienky:

a) že nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nie sú trvale usídlené;

b) že sú podrobené ustanoveniam o sociálnom zabezpečení, ktoré môžu platiť vo vysielajúcom štáte alebo v treťom štáte.

3. Diplomatický zástupca, ktorý zamestnáva osoby, na ktoré sa nevzťahuje vyňatie ustanovené v odseku 2 tohto článku, je povinný plniť povinnosti uložené zamestnávateľom ustanoveniami o sociálnom zabezpečení prijímajúceho štátu.

4. Vyňatie ustanovené v odsekoch 1 a 2 tohto článku nebráni v dobrovoľnej účasti na sociálnom zabezpečení prijímajúceho štátu, pokiaľ taká účasť je týmto štátom dovolená.

5. Ustanovenia tohto článku sa nedotýkajú predtým dojednaných dvojstranných alebo mnohostranných dojednaní o sociálnom zabezpečení a nebránia dojednaniu takých dojednaní v budúcnosti.

Článok 34

Diplomatický zástupca je oslobodený od všetkých osobných alebo vecných, celoštátnych, oblastných alebo miestnych daní a dávok s výnimkou:

a) nepriamych daní, ktoré bývajú obvykle obsiahnuté v cene tovaru alebo služieb;

b) daní a dávok zo súkromných nehnuteľností na území prijímajúceho štátu, okrem ak ich vlastní v zastúpení vysielajúceho štátu pre účely misie;

c) pozostalostných, nástupníckych alebo dedičských poplatkov vyberaných prijímajúcim štátom s výhradou ustanovenia odseku 4 článku 39;

d) daní a dávok zo súkromných príjmov, ktoré majú svoj prameň na území prijímajúceho štátu, a kapitálových daní z investícií vložených do obchodných podnikov v prijímajúcom štáte;

e) poplatkov vyberaných ako odplata za osobitné služby skutočne preukázané;

f) registračných, súdnych, hypotečných a kolkových poplatkov v súvislosti s nehnuteľnosťami s výhradou ustanovení článku 23.

Článok 35

Prijímajúci štát oslobodí diplomatických zástupcov od všetkých osobných služieb, od všetkých verejných služieb akéhokoľvek druhu a od všetkých takých vojenských povinností, ako sú povinnosti spojené s rekvizíciami, s vojenskými príspevkami a ubytovacou povinnosťou.

Článok 36

1. V súlade so zákonmi a predpismi, ktoré môže vydať, prijímajúci štát dovolí doviezť a poskytne vyňatie zo všetkých colných dávok, daní a s tým súvisiacich poplatkov, iných než poplatkov za uskladňovanie, odvoz a podobné služby:
   a) pri predmetoch určených pre úradnú potrebu misie;
   b) pri predmetoch určených pre osobnú potrebu diplomatického zástupcu alebo členov jeho rodiny tvoriacich súčasť jeho domácnosti, počítajúc do toho veci určené pre jeho zariadenie.
2. Osobná batožina diplomatického zástupcu nepodlieha colnej prehliadke, okrem ak sú vážne dôvody k domnienke, že obsahuje predmety, ktoré nepožívajú oslobodenie uvedené v odseku 1 tohto článku, alebo predmety, dovoz alebo vývoz ktorých je zakázaný zákonmi alebo upravený karanténnymi predpismi prijímajúceho štátu. Takáto prehliadka sa vykoná len za prítomnosti diplomatického zástupcu alebo jeho splnomocnenca.

Článok 37

1. Členovia rodiny diplomatického zástupcu tvoriaci súčasť jeho domácnosti, ak nie sú občanmi prijímajúceho štátu, požívajú výsady a imunity uvedené v článkoch 29 až 36.
2. Členovia administratívneho a technického personálu spolu s členmi svojich rodín, ktorí tvoria súčasť ich domácnosti, ak nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo ak nie sú v ňom trvale usídlení, požívajú výsady a imunity uvedené v článkoch 29 až 35 s výnimkou, že vyňatie z civilnej a administratívnej jurisdikcie prijímajúceho štátu uvedené v odseku 1 článku 31 sa nebude vzťahovať na činnosť vykonávanú mimo rámca ich povinností. Požívajú taktiež výsady uvedené v odseku 1 článku 36, pokiaľ ide o predmety dovážané v čase ich prvého zariadenia.
3. Členovia služobného personálu misie, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom trvale nesídlia, požívajú imunity, pokiaľ ide o činnosť vykonávanú v rámci ich povinností, sú oslobodení od daní a dávok z odmeny, ktorú dostávajú z dôvodu svojho zamestnania, a požívajú vyňatie uvedené v článku 33.
4. Súkromné služobné osoby v službách členov misie, ak nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo ak nie sú v ňom trvale usídlené, sú oslobodené od daní a dávok z odmeny, ktorú dostávajú z dôvodu svojho zamestnania. Prijímajúci štát musí však nad týmito osobami vykonávať svoju jurisdikciu tak, aby nedošlo k nevhodnému zasahovaniu do výkonu funkcií misie.

Článok 38

1. Okrem iných výsad a imunít, ktoré mu môže poskytnúť prijímajúci štát, diplomatický zástupca, ktorý je občanom tohto štátu alebo v ňom trvale sídli, požíva iba vyňatie z jurisdikcie a nedotknuteľnosť, pokiaľ ide o oficiálnu činnosť pri plnení jeho funkcií.
2. Ostatní členovia personálu misie a súkromné služobné osoby, ktoré sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom trvale sídlia, používajú výsady a imunity iba v rozsahu, aký pripustí prijímajúci štát. Prijímajúci štát musí však vykonávať nad týmito osobami svoju jurisdikciu tak, aby nedošlo k nevhodnému zasahovaniu do výkonu funkcií misie.

Článok 39

1. Každá osoba, ktorá má nárok na výsady a imunity, bude ich požívať, len čo vstúpi na územie prijímajúceho štátu, aby nastúpila svoje miesto, alebo ak je už na jeho území, len čo jej vymenovanie bude notifikované ministerstvu zahraničných vecí alebo inému ministerstvu, na ktorom sa možno dohodnúť.
2. Keď sa skončí funkcia osoby požívajúcej výsady a imunity, skončia sa tieto výsady a imunity obvykle v okamihu, keď táto osoba opustí krajinu alebo po uplynutí rozumného času, v ktorom tak má urobiť, avšak potrvajú až do tohto času i v prípade ozbrojeného konfliktu. Imunita však trvá, pokiaľ ide o činy, ktoré táto osoba urobila pri výkone svojich funkcií ako člen misie.
3. V prípade smrti člena misie požívajú členovia jeho rodiny naďalej výsady a imunity, na ktoré sú oprávnení, až do uplynutia rozumného času, v ktorom majú opustiť krajinu.
4. Ak zomrie člen misie, ktorý nie je občanom prijímajúceho štátu alebo v ňom trvale nesídli, alebo člen jeho rodiny, ktorý tvorí súčasť jeho domácnosti, povolí prijímajúci štát odvezenie hnuteľného majetku zomretého s výnimkou majetku, ktorý bol získaný v krajine a vývoz ktorého bol v čase úmrtia zakázaný. Pozostalostné, nástupnícke a dedičské poplatky sa nebudú vyberať z hnuteľného majetku, ktorý bol na území prijímajúceho štátu iba v dôsledku prítomnosti zomretého ako člena misie alebo ako príslušníka rodiny člena misie.

Článok 40

1. Ak diplomatický zástupca prechádza územím alebo je na území tretieho štátu, ktorý mu poskytol vízum, pokiaľ sa vízum vyžaduje, aby nastúpil alebo sa vrátil na svoje miesto, alebo ak sa vracia do svojej krajiny, tretí štát mu zabezpečí nedotknuteľnosť a ostatné imunity potrebné na zabezpečenie jeho prechodu alebo návratu. To isté platí pre členov jeho rodiny požívajúcich výsady a imunity, ktorí sprevádzajú diplomatického zástupcu alebo cestujú oddelene za ním alebo sa vracajú do svojej krajiny.
2. Za okolností podobných okolnostiam, ktoré sú uvedené v odseku 1 tohto článku, tretie štáty nebudú brániť členom administratívneho a technického alebo služobného personálu misie a členom ich rodín v prechode svojím územím.
3. Tretie štáty poskytnú úradnej korešpondencii a iným úradným oznámeniam prechádzajúcim ich územím, vrátane kódovaných alebo šifrovaných oznámení, rovnakú voľnosť a ochranu, akú poskytuje prijímajúci štát. Diplomatickým kuriérom, ktorým boli udelené víza, pokiaľ sú potrebné, a prevážanej diplomatickej pošte poskytnú rovnakú nedotknuteľnosť a ochranu, akú je povinný poskytnúť prijímajúci štát.
4. Povinnosti tretích štátov uvedené v odsekoch 1, 2 a 3 tohto článku sa vzťahujú aj na osoby uvedené v týchto odsekoch a na úradné oznámenia a diplomatickú poštu, prítomnosť ktorých na území tretieho štátu je spôsobená vyššou mocou.

Článok 41

1. S výhradou svojich výsad a imunít majú všetky osoby požívajúce takéto výsady a imunity povinnosť dbať na zákony a predpisy prijímajúceho štátu. Sú taktiež povinné nevmešovať sa do vnútorných vecí tohto štátu.
2. Všetky úradné rokovania s prijímajúcim štátom, ktorými je misia vysielajúcim štátom poverená, budú sa viesť s ministerstvom zahraničných vecí prijímajúceho štátu alebo s iným ministerstvom, na ktorom sa možno dohodnúť, alebo ich prostredníctvom.
3. Miestnosti misie nesmú sa používať spôsobom nezlučiteľným s funkciami misie, ako sú ustanovené týmto Dohovorom alebo inými pravidlami všeobecného medzinárodného práva alebo osobitnými dohodami platnými medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom.

Článok 42

Diplomatický zástupca nebude v prijímajúcom štáte vykonávať pre osobný prospech žiadne zamestnanie alebo obchodnú činnosť.

Článok 43

Funkcia diplomatického zástupcu sa končí okrem iného:

a) oznámením vysielajúceho štátu prijímajúcemu štátu, že funkcia diplomatického zástupcu sa skončila;

b) oznámením prijímajúceho štátu vysielajúcemu štátu, že podľa odseku 2 článku 9 odmieta uznávať diplomatického zástupcu ako člena misie.

Článok 44

Prijímajúci štát musí i v prípade ozbrojeného konfliktu poskytnúť osobám požívajúcim výsady a imunity, pokiaľ nie sú príslušníkmi prijímajúceho štátu, a členom rodín týchto osôb bez ohľadu na ich príslušnosť, výhody umožňujúce im čo možno najskôr odísť. Najmä im musí dať v prípade potreby k dispozícii dopravné prostriedky potrebné pre ich dopravu a dopravu ich majetku.

Článok 45

V prípade prerušenia diplomatických stykov medzi dvoma štátmi, alebo ak bola misia trvale alebo dočasne odvolaná:

a) prijímajúci štát musí, a to i v prípade ozbrojeného konfliktu, rešpektovať a chrániť miestnosti misie spolu s jej majetkom a archívmi,

b) vysielajúci štát môže zveriť opatrovanie miestností misie spolu s jej majetkom a archívmi tretiemu štátu prijateľnému pre prijímajúci štát,

c) vysielajúci štát môže zveriť ochranu svojich záujmov a záujmov svojich príslušníkov tretiemu štátu prijateľnému pre prijímajúci štát.

Článok 46

Vysielajúci štát môže s predchádzajúcim súhlasom prijímajúceho štátu a na žiadosť tretieho štátu, ktorý nemá zastúpenie v prijímajúcom štáte, prevziať dočasnú ochranu záujmov tretieho štátu a jeho príslušníkov.

Článok 47

1. Pri použití ustanovení tohto Dohovoru nebude prijímajúci štát robiť rozdiel medzi jednotlivými štátmi.

2. Za diskrimináciu sa však nepovažuje:

   a) ak prijímajúci štát obmedzene aplikuje niektoré z ustanovení tohto Dohovoru v dôsledku obmedzenej aplikácie tohto ustanovenia voči jeho misii vo vysielajúcom štáte;

   b) ak na základe zvyklosti alebo dohody si štáty vzájomne poskytujú priaznivejšie zaobchádzanie, než sa požaduje ustanoveniami tohto Dohovoru.

Článok 48

Tento Dohovor bude otvorený na podpis všetkým členským štátom Organizácie Spojených národov alebo niektorej odbornej organizácie alebo účastníkom Štatútu Medzinárodného súdneho dvora a ktorémukoľvek inému štátu, ktorý Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov vyzve, aby sa stal stranou Dohovoru, a to: do 31. októbra 1961 u Spolkového ministerstva zahraničných vecí Rakúska a po tom do 31. marca 1962 v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku.

Článok 49

Tento Dohovor podlieha ratifikácii. Ratifikačné listiny sa uložia u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok 50

Tento Dohovor bude otvorený na prístup ktorémukoľvek štátu, ktorý patrí do niektorej zo štyroch kategórií uvedených v článku 48. Listiny o prístupe sa uložia u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok 51

1. Tento Dohovor vstúpi v platnosť tridsiaty deň po dátume uloženia dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.
2. Pre každý štát, ktorý ratifikuje Dohovor alebo k nemu pristúpi po uložení dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe, vstúpi Dohovor v platnosť tridsiaty deň po uložení jeho ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe.

Článok 52

Generálny tajomník Organizácie Spojených národov bude informovať všetky štáty patriace do niektorej zo štyroch kategórií uvedených v článku 48:

a) o podpisoch tohto Dohovoru a o uložení ratifikačných listín a listín o prístupe podľa článku 48, 49 a 50;

b) o dátume, kedy tento Dohovor vstúpi v platnosť podľa článku 51.

Článok 53

Originál tohto Dohovoru, ktorého anglické, čínske, francúzske, ruské a španielske znenie majú rovnakú platnosť, sa uloží u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, ktorý zašle jeho overené kópie všetkým štátom patriacim do niektorej zo štyroch kategórií uvedených v článku 48.

Na dôkaz čoho podpísaní splnomocnenci, súc riadne na to splnomocnení svojimi vládami, tento Dohovor podpísali.

Dané vo Viedni osemnásteho apríla roku tisíc deväťsto šesťdesiat jeden.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.